

РЕШЕНИЕ

№ 1008

гр. Бургас, 27.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Радостина П. Петкова

Членове: Йорданка Г. Майска
Димитър П. Стоянов

като разгледа докладваното от Йорданка Г. Майска Въззивно гражданско
дело № 20222100501641 по описа за 2022 година

Производството по делото е по чл.435, ал. 2, т.6 ГПК.

Образувано е по жалба вх.№ 1091/06.06.2022г. по описа на ЧСИ от длъжника Е. А. Р.
с ЕГН-***** от гр. Б., ж.к.С., бл. ***, вх. *, ет. *, ап. * срещу отказ на ЧСИ Янко
Бъчваров да прекрати на осн.чл.433, ал.1, т.5 от ГПК изпълнителното производство по и.д.
№ 20197060400574, обективизиран в разпореждане от 30.05.2022г..

В жалбата се посочва, че длъжникът е поискал със свое заявление прекратяване на
делото на осн.чл.43, ал.1, т.5 ГПК, но със съобщение изх.№ 1390/30.05.2022г. е била
уведомена, че молбата ѝ е оставена без уважение, без да е посочено с какъв акт и при какви
мотиви ЧСИ е отказал прекратяването. Моли, за отмяна на отказа на съдебния изпълнител
като необоснован, немотивиран е незаконосъобразен.

Приложено е писмено становище от пълномощника на вискателите адв.Д.Димитров,
че не са налице основанията по чл.433, ал.1, т.5 ГПК.

По делото е приложено становище на ЧСИ Янко Бъчваров по образуваното изп.д.№
№ 20197060400574 по реда на чл.436, ал.3 ГПК, с което жалбата се намира за неоснователна.

Жалбата е подадена в срока по чл.436, ал.1 ГПК и е допустима на основание чл.435,
ал.2, т.6 ГПК. Относно нейната основателност съдът приема следното:

Изпълнителното производство е образувано въз основа молба вх.№ 2608/28.11.2019г.
от С. Й. Ц. с ЕГН-561016298 и С. Й. П. с ЕГН-*****, заявена чрез пълномощника
адв.Драгомир Димитров от САК и приложен към нея изпълнителен лист № 54/09.12.2011 г.,
издаден по в.гр.д. № 372/2011г. на Апелативен съд – Велико Търново, по силата на който
длъжника Е. А. Р. е осъдена да заплати на вискателите сумата от 11376,10лв., ведно със
законна лихва върху главницата, съгласно посоченото.

С молбата за образуване на изпълнителното дело вискателя е поискал да бъде връчена
покана за доброволно изпълнение, както за обезпечаване изпълнението да бъде възбрана на
собствени на длъжника ид.части от апартамент в гр.Бургас, поискана е и справка за
притежаваните от длъжника банкови сметки и при установяване на такива да бъдат

наложени съответните запови.

В писменото становище на ЧСИ по чл.436, ал.3 ГПК е посочено, че в предходни периоди горният изпълнителен лист е бил изпълнителен титул по други образувани и прекратявани изпълнителни производства, по описа на различни ЧСИ, като последното е било прекратено по чл.433, ал.1, т.8 ГПК и изп.лист е бил изискан от вискателите и съответно приложен към молба за образуване на настоящото, но такива данни в приложеното копие на сложеното за разглеждане изпълнително дело се съдържат само в приложен отговор с изх.№ 1181/21.03.2022г. на КЧСИ адресиран до длъжника Е.Р. по повод нейна жалба против ЧСИ Я.Бъчваров.

В кориците на изпратеното копие от изп.д.№ № 20197060400574 по описа на ЧСИ рег. № 709 не е налична ПДИ и разписка за връчването ѝ на длъжника.

Видно от материалите по изп.д.№ 574/19г. на ЧСИ Я.Бъчваров наложена е и е вписана в АВ вх.рег.№ 16071/11.122019г. възбрана на собствена на длъжника Р. 1/2ид.ч. от СОС с идентификатор № 07079.602.98.1.4 в гр.Бургас. Изискани са данни за банкови сметки на длъжника и са наложени запови на установените такива, като видно от постъпилите отговори от ОББ АД и Юробанк България АД в банковите сметки не са налични авоари към датата на получаване на заповните съобщения. По делото е налична извършена справка в АВ само досежно актуалното състояние на СОС с идентификатор № 07079.602.98.1.4, но липсва справка досежно това дали длъжника притежава и други недвижими имоти. Приложена е справка от присъединения по право вискател НАП-Бургас за задължения и деклариран имоти, в която е посочена декларация по чл.14 ЗМДТ от 2016г. на 1/2ид.ч. от горния апартамент. По искане на вискателите е наложен от ЧСИ запов върху вземанията на адвокатско дружество „Ризова и Михнева“ с Булстат-176958914, както и запов върху дружествения дял на длъжника от капитала на посоченото адвокатско дружество.

Със заявление вх.№ 1008/25.05.2022г. на ЧСИ подадено от длъжника Е. Р. е поискано прекратяване на осн.чл.433, ал.1, т.5 ГПК на изп.дело № 20197090400574 по описа на ЧСИ Янко Бъчваров. В заявлението Р. е посочила, че от отговорите на банките се установява, че по разкритите на нейно име банкови сметки липсват средства, възбранената ид.част от апартамента е несеквестрируема, позовала се е на образувано по искане на ЧСИ Г.Михалев производство по чл.448 ГПК пред БРС, за което е приложила препис от определение за насрочване на ч.гр.д.№ 304/18г. по описа на РС-Бургас и е приложила постановление за прекратяване изх.№ 3307/19.04.2022г. на ЧСИ Г.Михалев за прекратяване на образуваното пред него изп.дело № 20177030400245 с вискател Т.Д.Д. и длъжник Е. А. Р..

С обжалваното тук разпореждане от 30.05.2022г./л.75/ ЧСИ Я.Бъчваров като е намерил искането за неоснователно е отказал да прекрати производството.

Със съобщение изх.№ 1390/30.05.2022г. Е.Р. е уведомена от ЧСИ, че заявлението ѝ е оставено без уважение.

Р. е подала жалба вх.№ 1091/6.06.2022г. против постановения отказ на ЧСИ за прекратяване на изпълнителното производство.

По така изложените оплаквания, съдът приема следното:

Съгласно [чл. 435, ал. 2, т. 6 от ГПК](#) длъжникът може да обжалва отказа на съдебния изпълнител да прекрати принудителното изпълнение. В конкретния случай жалбата изхожда от длъжника в изпълнителното производство, насочена е срещу отказ на ЧСИ да прекрати изпълнението и е подадена в срока по [чл. 436, ал. 1 от ГПК](#). Поради това, жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Този извод се налага по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на [чл. 433, ал. 1, т. 5 от ГПК](#) изпълнителното производство се прекратява с постановление, когато посоченото от вискателя имущество не може да бъде продано и не може да бъде намерено друго секвестрируемо имущество. Анализът на цитираната правна норма обосновава извод, че за да е осъществен фактическият ѝ състав, е

необходимо да са изпълнени двете предпоставки при условията на кумулативност – невъзможност за продажба на имуществото и липса на друго секвестрируемо имущество. В конкретния случай, от представените по делото доказателства, се установява, че ЧСИ е наложил възбрана върху 1/2 идеална част от посочения по-горе СОС, но също така и липсват данни да е изисквана справка от АВ за всички отразявания на името на длъжника, налична е такава конкретно само за данните за СОС с идентификатор № 07079.602.98.1.4. По делото не се установява да са искани или извършени опис, оценка и публична продажба на възбранените идеални части, поради което не може да се заключи, че същите са непродаваеми. При това положение, първата предпоставка на [чл. 433, ал. 1, т. 5 от ГПК](#) се явява неосъществена. Не е налице и второто условие на приложимата правна норма, а именно: липсата на друго секвестрируемо имущество. Според трайната съдебна практика, тази липса се установява с [протокол по чл.448, ал.1, изр.2 от ГПК](#). Следователно, прекратяването на изпълнителното дело на посоченото основание настъпва след като се проведе производството по реда на [чл. 448 от ГПК](#) пред районния съд, в което длъжникът да декларира цялото си имущество и всичките си доходи. В настоящия случай такова производство, касаещо настоящото изпълнително производство, не е осъществено. Наличието на подобно производство, образувано пред БРС през 2018г. и касаещо друго изпълнително производство е неотнормимо към настоящия случай, както поради времевата дистанция от близо три години, през които е възможна промяна в имущественото състояние на длъжника, така и защото процедурата следва да се извърши към конкретен момент. По отношение на втората предпоставка, следва да се посочи и че длъжникът е в трудоспособна възраст и има възможност да реализира доходи от трудово правоотношение, надхвърлящо несеквестрируемия минимум. В този смисъл е съдебната практика, обективирана в [решение № 129/12.04.2022 г.](#) на ОС – Плевен по в. гр. д. № 185/2022 г., [решение № 5887/14.09.2018 г.](#), постановено от СГС по в. гр. д. № 11112/2018 г., [решение № 264663/12.07.2021 г.](#), постановено от СГС по в. гр. д. № 11391/2020 г.

По изложените съображения, жалбата е неоснователна, а отказът на ЧСИ да прекрати производството е правилен, тъй като действително не е налице хипотезата на чл.433, ал.1, т.5 ГПК.

Водим от горното, Окръжен съд-Бургас

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба вх.№ 1091/06.06.2022г. по описа на ЧСИ от длъжника Е. А. Р. с ЕГН-***** от гр. Б., ж.к.С., бл. ***, вх. *, ет. *, ап. * срещу отказ на ЧСИ Янко Бъчваров да прекрати на осн.чл.433, ал.1, т.5 от ГПК изпълнителното производство по и.д. № 20197060400574, обективиран в разпореждане от 30.05.2022г..

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____